

JOORDI PLAY

“O aturem la reforma o l’esclavatge s’instal·larà a les empreses”

Josep Maria Àlvarez és secretari general de la UGT de Catalunya. Defensa que els sindicats són l’interlocutor amb les administracions que ha designat la societat i confia que el PP acabarà suavitzant la reforma laboral.

Quin balanç en feu, de l’aturada general, les manifestacions del 29M i la resposta de la societat, al marge del ball de xifres d’incidència i participació al carrer?

—Va ser una jornada que va combinar una aturada laboral important amb una plantada massiva de la ciutadania. No tan sols als polígons i fàbri-

ques, sinó d’una manera molt especial amb implicació dels barris, les associacions de veïns, els joves i molts altres col·lectius, perquè el conjunt de la societat va voler dir prou a les retallades laborals i socials. I aquesta combinació va fer que la convocatòria tingués tant d’èxit.

—Us heu mostrat optimista amb la possibilitat que l’executiu espa-

nyol i les patronals es facin enrere en alguns aspectes clau de la reforma laboral, perquè, a parer vostre, no podran suportar la pressió social. Però el PP ha deixat clar que no té cap intenció de rectificar.

—Aquesta jornada de protesta serà útil per tres raons. Perquè els governs del PP sempre han acabat fent rectificacions, però ara encara han de pair-ho. I ho entenc, perquè la plantofada democràtica ha estat tan forta que en tres mesos que fa que són al govern ara veuen que tot se’ls ha esvaït. En aquest sentit, hauran de fer rectificacions. En segon lloc, no és veritat que Madrid no pugui fer modificacions perquè Europa li ho impedeix, i la patronal espanyola també hauria de fer un gest, perquè hi ha marge. I fi-

nalment, sóc optimista perquè aquest poble s'ha posat a caminar, i quan un poble es posa a caminar és imparabile.

—**En quins aspectes es pot millorar la reforma laboral?**

—Es pot fer una reforma que tingui en compte les necessitats de flexibilitzar les empreses i la feina, però que garanteixi que no sigui l'empresari qui tingui sempre la darrera paraula. En aquest sentit, es poden introduir reformes que ajudaran a fer que la reforma del mercat de treball no ens apropi a l'Àfrica i ens permeti de continuar competint, no a base de salaris més baixos i condicions de treball més precàries, sinó amb la millora de la productivitat la utilització de la tecnologia i el valor afegit dels productes.

—**Al Principat, les manifestacions incloïen consignes contra les retallades aplicades per la Generalitat. Penseu que el govern català ha rebut un missatge nítid de la ciutadania?**

—CiU té moltes antenes, està molt implicada dins la societat civil catalana, i estic convençut que ha rebut el missatge. Confiem que el portaveu de CiU a Madrid, el senyor Duran i Lleida, canviï el seu pensament si vol continuar representant dignament els interessos de la majoria dels catalans i les catalanes.

—**Si el govern espanyol no mou fitxa, penseu que aquesta pressió social i la preocupació generalitzada dels ciutadans pot acabar desembocant en un conflicte més acarnissat, com ja ha passat a Grècia?**

—Els sindicats tenim un compromís amb tota la societat, i és evident que no s'ha acabat amb aquesta vaga general. Hi ha molta gent que ha vingut a les manifestacions, tot i que és crítica amb les organitzacions sindicals, però hi ha vingut perquè sap que el canal som els sindicats, i no els podem defraudar. El conflicte continua, i sobretot és latent a les empreses. Els empresaris patiran aquesta política governamental que no els ajuda gens, al contrari, els perjudica molt. Crec que si el govern espanyol no es fa enrere, la lluita continuarà. Els sindicats ja hem creat les condicions socials, però calen les condicions polítiques perquè aquesta reforma sigui derogada un dia o un altre.

“El milió llarg de persones que van sortir al carrer a Catalunya hi eren per voluntat pròpia”

—**També hi ha hagut ciutadans que han criticat l'actuació d'alguns piquets informatius, que han vulnerat el dret de treballar amb actituds coercitives. Certament, han estat una minoria que, a més, no té a veure amb els aldarulls d'un col·lectiu de violents no vinculats als sindicats. Penseu que la figura del piquet informatiu s'ha de revisar?**

—Tothom ha de revisar de manera permanent les seves actuacions, però, si us dic la veritat, em fa l'efecte que en aquesta vaga el veritable piquet ha estat el piquet empresarial, que ha coaccionat molts treballadors que volien fer vaga i no n'han pogut fer. El propi piquet de la situació de crisi en què vivim ha impedit que moltes persones s'hagin sumat a la vaga, perquè paguen una hipoteca, i resulten molt penalitzats. Sigui com sigui, el que passa aquí no és diferent del que passa a la gran Alemanya, als països nòrdics o a la Gran Bretanya. A tot arreu hi ha

“En aquesta vaga el piquet que ha coaccionat més ha estat el piquet empresarial”

piquets que ajuden la gent que es troba coaccionada pel seu empresari.

—**Entre ajudar el treballador i informar-lo a exercir la violència hi ha una diferència substancial.**

—Si s'ha exercit la violència física, hi sobra. No hi ha cap necessitat de fer això, perquè la gent està plenament conscienciada i, si no ho està, la nostra feina és treballar més intensament amb la societat en aquest sentit. Aquesta vegada, l'argument dels piquets violents no es podrà utilitzar per a deslegitimar la protesta, perquè el milió llarg de persones que van sortir al carrer a Catalunya, no només a les capitals sinó a moltes altres ciutats, hi eren per la seva voluntat, ningú no hi anava amenaçat.

—**Els sindicats i la societat en general han començat a mobilitzar-se tard, arran de determinades polítiques de les administracions que no anaven en la direcció de la justícia social? Els sindicats van guardar silenci quan Rodríguez Zapatero va implantar els 400 euros a totes les rendes que tributaven IRPF, amb l'argument que hi havia un excedent.**

—Mai no se sap, si hem sortit tard, però una cosa és segura: ara l'hem encertada plenament. Hi havia gent a UGT que no sabia si havíem de fer la vaga general ara o esperar una mica, perquè potser es cremaven els cartutxos massa aviat. En tot cas, ho hem fet tan bé com hem pogut, i si ens hem equivocat doncs mirarem de rectificar. El fet important és el moment que que vivim ara i la necessitat de mantenir aquesta lluita. La societat ens ha donat un marge ampli de confiança perquè n'està tipa, de tantes retallades i de perdre drets. A més, les administracions s'han inventat una història que els funcionaris van per una banda, els estudiants per una altra i que tothom va dividit. Doncs tot això ha quedat demostrat que és fals. Les manifestacions de dijous passat evidenciaven la unitat de la societat civil catalana. La ciutadania comença a ser plenament conscient que el terme *esclavatge* ja no és una paraula desfasada: o aturem aquesta reforma o l'esclavatge s'instal·larà a les empreses.

Gemma Aguilera